

Jana Kolarič

Kleopatra se sanko

(radijska igrice za otroke,
priredba po motivih Andrea Hodeira)

Osebe:

KLEOPATRA, želva velikanka

KRAMP, mlad krokodil

KROP, star krokodil, Krampov stric

HANS, mlad šimpanz

(Uvodna glasba, afriško obarvana. Nekaj šumov z reke in brega.)

HANS: Pridite, že teče igra
sredi Afrike teatra,
kjer smo vsi – no ja, brez tigra:

(pompozno predstavi)

zvezda – želva Kleopatra,
vedno lačna krokodila,
ki prišla sta sem od Nila,

(skromneje)

tu pa, v zgornjem delu slike,
kjer so najgostejše veje,
mlad šimpanz, ki zna vse trike,
krokodiloma se smeje.

(se zasmeje)

Mlad šimpanz – ha, to sem jaz!

Zadaj hrib in spredaj reka
na celini Afrika.
Zgodba strašno bo napeta –
kot od hlač elastika,
vroča, ostra in pekoča
kakor zmleta paprika!

Če te strah je, kar zavrigni,
k staršem, sestrici se stisni,
želvi cilj doseč' pomagaj,
da bo končno njena zmaga!

(Počasni koraki velikanske želve Kleopatre.)

Glej jo, ravno gre z dopusta.
Krokodil odpira usta ...

(dramatičen glasbeni poudarek)

To je več, kot jaz prenesem.
Grem. Kar vi končajte pesem!

(lomastenje bližajočega se krokodila)

KRAMP: Ljuba moja Kleopatra!
Zame je velika sreča,
da te tu ob reki srečam.
Kje pa si doslej tičala?

KLEOPATRA: Na počitnicah, kje neki!
Daleč proč, ne tu ob reki!
V maju sem odšla na pot,
leta pol me ni bilo.

Krokodil, preljubi Kramp,
ta čas, ko lovil si ribe
in si z njimi polnil vamp,
peš sem potovala v hribe.

KRAMP (nergavo): Rib ni v reki več prav dosti,
(zavzdihne) ves ta čas sem se bolj postil.
Mes'cev šest je dolga doba.

(se prisili k vljudnosti) No, je smuka bila dobra?

KLEOPATRA: Nisem sploh prišla do cilja
in ne vem, če smuk mi prija.

(zapoje) Peš je daleč, peš je strašno
za Kleópatro počasno!

(doda) In še mraza ne prenašam.
(zmagoslavno) Glavno, da svoj šport sem našla!

KRAMP (začudeno): Kakšen šport? To me zanima!

KLEOPATRA (važno): Kot nihče ga tukaj nima!
Ko pokažem ti, boš videl
in Kleópatri zavidal!
Čisto je enak zabavi.

KRAMP: In kako se športu pravi?

KLEOPATRA: Sankanje.

KRAMP: Sankanje?

KLEOPATRA: Sankanje.

(zapoje) Videla sem športe
te in one sorte,
vsak je umetnija!

Meni najbolj prija,
če si vzamem sanke,
v hipu kilometer
preletim kot veter!
To mi najbolj prija!
Sankanje in sanke –
to je šport za želve,
želve velikanke.

KRAMP (presenečeno): Saj tu ni nobenih sank.
Ti res polna si ugank!

KLEOPATRA (veselo): Ha, ha!
Sanke so kar moj oklep,
kot ustvarjen za potep
po tej strmi promenadi.

(poprosi Krampa) Daj, nekoliko ga zgladi!

KRAMP: Hrib?

KLEOPATRA: Nikar ne bodi trap!
Moj oklep, prijazni Kramp!
Daj, nekoliko ga zgladi
pa ti brž svoj šport pokažem
in dokažem, da ne lažem!

(zven pločevinastega vedra)

Tu, poglej, je vedro z voskom,
zdrgni me, da res bo spolzko!
Ko oklep bo kakor led,
v njem odseval bo ves svet!
Vosek 'mam, prosojno mažo
in zaščitno embalažo.
Vosek važen je v življenju –
ker pomaga pri drsenju,
si zasluži slavospev:
"vosu" le ga ne bi imel!

KRAMP (se loti dela, vmes si prepeva sam zase):
Loščim želvjo velikanko,
mučim s težko se nalogo.
A zakaj sprejel sem vlogo?
Da opazim, kje natanko

zgrabil želvo bi za nogo.
Želva, pravijo, je slastna!
Upam, da je res počasna!

HANS (zgroženo): Joj, kolegico ubogo
 skuša šavsniti za nogo.
 Pazi! Pazi, Kleopátra!
 Ona ... poje kot Sinatra.

KLEOPATRA (poje): Peš je daleč, peš je strašno
 za Kleopatro počasno!

(pospeši v živahnejši ritem)

Videla sem športe
te in one sorte,
vsak je umetnija!
Meni najbolj prija,
če si vzamem sanke,
v hipu kilometer
preletim kot veter!
To mi najbolj prija!
Sankanje in sanke –
to je šport za želve,
želve velikanke.

(Šum drgnjenja po dveh potegljajih potihne.)

KRAMP (sopeče): Kleopátra ... Kleopátra ...
 Uf, na smrt sem strt in ... zmatran ...

KLEOPATRA: Kramp, zglajen imam oklep,
 še nikoli tako lep:
 jemlje vid, blešči se v soncu ...

KRAMP (tiho, s težavo): Jaz pa sem z močmi pri koncu.

(Kleopatrini koraki se oddaljijo, približajo pa se drugi, krokodilji.)

KROP: Slišal sem, kaj se godi,
 ko sem delal se, da spim.

KRAMP (se pritožuje čez želvo):
 Kot žgečkljaj ugriz moj čuti!
 Brž ko noge se dotaknem,

že mi jo spred ust izmakne,
spravi jo v oklepa uti.

KROP: No, še sreča, da ne sluti,
kakšni zanjo so načrti
mojstrov v kuharski obrti!

KRAMP (doume, kam meri stric):
Želva Kleopátra v juhi!

KROP (potrdi): Želva Kleopátra v juhi!

KRAMP (navdušeno): Rad podležem takšni muhi!

KROP: Juha je specialiteta,
če v njo vmešaš sestavine
po seznamu iz recepta ...

KRAMP (zacmoka): Ufff, že zbujaš mi skomine!

KROP: Na seznamu je naslednje:
malo jušne zelenjave,
in začimbe ter dišave –
lovorja in rožmarina,
pehtrana, treh poprov, brina,
koriandra, timijana,
majarona in žafrana.
Manjkati ne sme čebula
in – da prava je kislina –
še dodati deci vina,
ki 'ma smešno ime rebula.

KRAMP: Vendar juhi nekaj manjka.

KROP: Glavno: želva velikanka!

KRAMP (poznavalsko): Ni brez želve želvje juhe.

KROP (užitkarsko): Rad imam debele, suhe,
majhne, srednje in velike,
vsakršne in sploh ... Tri pike.

KRAMP in KROP: Ni brez želve želvje juhe.

KROP: Kleopátra – ime slavno –

je nekoč, tega je davno,
neka nosila kraljica,
ki je za lepoto lica
plavalala v kopeli 'z mleka.

KRAMP (željno): Poln že zdravega sem teka!

KROP: A imena solastnica,
ki ni ravno lepotica,
plavalala bo najprej v juhi ...

KRAMP in KROP: V najinih nato trebuih!

KRAMP: Vendar pa, kako, Krop – modrec,
spravila jo bova v lonec?
To mi težka je uganka,
saj je želva velikanka,
če primerjamo po kilah,
težja kot dva krokodila!

KROP: Ker sva bistra krokodila,
vem, da bo uspelo nama!
Glej, vse bova uredila,
da bo v lonec padla – sama!

(Med njuno pevsko točko se sliši leseni ropot zlaganja drv.)

KRAMP in KROP: Krokodila Krop in Kramp
hočeva napolnit' vamp.
Če bo sreča nama mila,
z juho bova se mastila!

Krokodila Kramp in Krop
plesni piliva nastop.
Kuharska sva velesila,
kot je ni od tod do Nila!

Krokodila Krop in Kramp
veva: ogenj rabi kamp.
Res se bova potrudila!
Sva al' nisva krokodila?!

Krokodila Kramp in Krop
želvi kuhava potop!

Preden vzkliknila bo: Hop!,
že bo juhica tip-top!

KRAMP: Sva postavila ognjišče.

KROP: Le živilo se še išče.

(Nagli opičji koraki se približajo.)

HANS: Kaj ta direndaj pomeni
in kaj delata s poleni,
moja draga krokodila?

KRAMP in KROP: Ogenj bova zakurila!

HANS: Ogenj? Le zakaj, čemú?

KROP (se izgovori): Ker bo zima kmalu tu
pa se bova grela malo!

HANS (zase): Slutim, da ne bo držalo!
Brž se skrijem za drevo
in skrivnost izvem takó!

(Nagli opičji koraki se oddaljijo, šum listja.)

KRAMP in KROP: Krokodila Krop in Kramp (Op.: song lahko krajši!)
hočeva napolnit' vamp.
Če bo sreča nama mila,
z juho bova se mastila!

Krokodila Kramp in Krop
plesni piliva nastop.
Kuharska sva velesila,
kot je ni od tod do Nila!

Krokodila Krop in Kramp
veva: ogenj rabi kamp.
Res se bova potrudila!
Sva al' nisva krokodila?!

Krokodila Kramp in Krop
želvi kuhava potop!
Preden vzkliknila bo: Hop!,
že bo juhica tip-top!

(Kramp in Krop pihata, zasliši se šum prasketanja ognja.)

HANS (zase): Jaz napravim temu stop!
Želva v hudi je zagati,
nujno moram pomagáti,
saj dva lačna krokodila
bi jo rada v pest dobila!
Strašen pišeta ji konec:
že pripravila sta lonec!

(Zasliši se votlo bobnenje kotalečega se kotla.)

HANS (zase): Je, da preživi, kaj šans?
Le če vmes posežem – Hans!

(zapoje)
To sem jaz, Hans-šimpanz!
Moj adut je obraz:
se reži, se joče,
kot pač kdaj sam hočem,
in kot mu dam ukaz!

V glavi imam možgane,
hitre za ukane,
z njimi prelisičim,
pardon – preopičim
vsakogar pri priči!

To sem jaz, Hans-šimpanz!

(razmišlja sam zase) Naj me glad tako še grudi,
nočem gristi, žreti – drugih!

Spod razkošne listne strehe
sam oberem si banane,
kokosove še orehe,
sploh vse vrste sadne hrane.

Rad jem kruhov'c z marmelado,
če je narejena 'z manga,
in papajo s čokolado,
pa čeprav takoj je zmanjka!
Naj me glad tako še grudi,
nočem gristi, žreti drugih
kakor ta dva rečna vruga,

nenasitni ti pošasti!
S čim naj želvi zdaj pomagam,
s čim preprečim v lonec pasti?

(zapoje) To sem jaz, Hans-šimpanz!
V glavi imam možgane,
hitre za ukane,
z njimi presenetil,
z njimi bom posvetil
tudi krokodilom!
S trikom, ne pa s silo.

(Šum brbotanja juhe. V prvem planu sta Kramp in Krop. V ritmu njunih replik se slišijo posamezni "štrbunki" v vrelo juho.)

KRAMP: Najprej repe in krompirja, ...

KROP: ... ker najhujši glad umirja.

KRAMP: Zdaj pa nekaj jagod brina, ...

KROP: ... vejico še rožmarina!

KRAMP: Naj dam malo timijana?

KROP: Jasno! In še origana!

KRAMP: Lonček rdeče paprike ...
To bo naj-jed Afrike!

KROP: Šapa zmletega šetraja
juhici da moč značaja!

KRAMP: Pehtrana in majarona ...
Jed zamikala bi slona!

KROP: Šcepec zlahtnega žafrana –
pa je boljša vsaka hrana!

KRAMP: Kumine in koriandra ...
Bo dišala Kleopátra!

KROP: Slavnemu imenu – lovor!
Bo kot slavnostni nagovor!

KRAMP: Pa še poper, črni, beli ...
Da okusi bodo peli!

KROP: Vsak, ki kuhar je zaresen,
bo dodal čebulo, česen ...

KRAMP: Celo nogo peteršilja!

KROP Z njim dosežemo dva cilja:
najprej vonj nam je v zabavo,
in še uredi prebavo!

KRAMP: Cimet, janež in ingvér?

KROP: V juho vse! Za lep večer!

KRAMP: Ta recept zahteva vino.

KROP: Ker ga ni, bo za milino
poskrbela pest tobaka!

KRAMP: To bo super! Komaj čakam!

KROP: Vsak vonj čaka, da se zlije
v skupno reko simfonije!

KRAMP: In enako vsak okus!
Če znaš kuhat', kakšen plus!

KROP: Brbota in vre že juha!

KRAMP: Želvja juhica se kuha!

KRAMP in KROP (skupaj):
Želvja juhica se kuha!

(Šum brbotanja juhe.
Zvočni preliv ... Želva Kleopatra sopiha zaradi vzpenjanja.)

KLEOPATRA: Res sem želva, skoraj riba,
a sem zlezla na vrh hriba.
Sem brez sape, a vesela:
zdaj na hrbtu bom drsela.

(Šum drsenja navzdol ali lestvica od visokih tonov k nizkim.)

Naj živi sankški šport!
Dol se peljem! Vsi pozor!
Že prihajam! Juhu huhu!

KROP (šepne Krampu): Glavna stvar prihaja v juho!

KRAMP: Že se pelje vse hitreje!

KROP: In navdušeno se smeje!

HANS (zase): Groze poln vse gledam z veje.

KLEOPATRA (med vožnjo):

Jaz sem želva velikanka,
glejte me, kako se sankam!

HANS (v skrbeh): Kmalu že bo rob strmine,
tamkaj, kjer je hriba konec!

KRAMP: Kmalu čofnila bo v lonec!

KROP: Ufff, se mi cedijo sline!

HANS (zase): Ko bi ‘mel alarmni zvonec!
Joj, joj, slábo se ji piše.

(komentira sproti) Glej, ovira sredi proge
ji je zavozlala noge ...
Sunek zdaj jo stran zabriše.

(Šum frčanja po zraku, nato glasen pljusk, ko Kleopatra pristane v reki.)

KRAMP (besno): Kdo je tja dal korenine?!

KROP (premagujoč se): Kramp, potrpi, ni še konec!

KLEOPATRA (krokodiloma zelo ponosno):
No, kako se želva sankka?!

KROP (zvito): Super vse – razen pristanka!

KLEOPATRA: Veš, za to še rabim vaje,

a bom zvadila igraje!

KROP (Krampu): Kramp, ne glej tako srdito!

KLEOPATRA (voha vonjave iz lonca):

Tu diši prav čudovito!
Kuhajo jedi se slastne.

KRAMP (Kropu): Komaj čakam, da jo šavsнем!

KROP (zadrži Krampa, šepetaje):

Le potrpi, moj nečak!
Še nikomur ni uspelo,
da požrl bi želvo celo.
Saj bo ponovila štart.

KLEOPATRA (ne sliši njunega pogovora, vzdihne):

S sankanjem je to narobe,
da preveč trpijo noge,
ker ni vlečnice do proge.
Pot do vrha je zamudna,
jaz pa že tako sem trudna!

(Kleopatrino vnovično sopihanje med vzponom po pobočju navzgor.)

KROP: Ko je omenila progo,
v hipu sem dobil zamisel.
Brž pospravi gobec kisel,
'mava delovno nalogo!

Zdajle ne bodiva lena,
kdor je sit, ta naj počiva:
jaz ti dajal bom polena,
ti jih s sunki bij kladiva!

(Udarci s kladivom po lesu: Krop in Kramp se lotita zabijanja polen na straneh ob sankiški progi. Zvočni preliv: medtem se je znočilo, zvoki in glasba noči.)

KROP (poje): Lunca, svetlo nama sijaj!
Kramp, zabijaj, le zabijaj!

KRAMP (občudujoče): Poln domislic si, moj stric,

kakor ježevec bodic!

KROP: Naj zaupam ti skrivnost:
leta prinesó modrost.

(poje) Lunca, svetlo nama sijaj!
Kramp, zabijaj, le zabijaj!

(Udarci zabijanja prenehajo, krokodila začneta spet podpihovati ogenj.)

HANS (v mešanici ogorčenja in priznavanja):
Tam stojita, polna nade,
da že enkrat v lonec pade.

Ta dva krokodila ostra
sta v obrti prava mojstra.

Tak sta naredila tir:
če po njem zapelješ v dir,
vroč je lonec nujen cilj!
In uboga velikanka
se naravnost vanj zasanka,
preden rečeš "peteršilj".

Daj, ukrepaj, glav'ca Hans,
sicer želva nima šans!

(Hans si zapoje song, vmes pa je slišati tudi hitre opičje korake med koli.)

HANS: Misli! Vmes se je zdanilo.
Stanje je na srečo milo:
stran strmí par krokodilov.
Jaz sem Hans, Hans šimpanz ...
V glavi imam možgane,
hitre za ukane,
z njimi presenetil,
z njimi bom posvetil
tudi krokodilom!
S trikom, ne pa s silo.

(Zvočni preliv: medtem se je zdanilo.)

KLEOPATRA (med sopihanjem):
Tam za hribom sonce vzhaja,

želva pa na hrib prihajam!

Hrbet je povoskan, gladek.
Ah, kako ta šport je sladek!

(šum drsenja navzdol ali lestvica od visokih tonov k nizkim)

Sanke, zavihrajte dol!
Hitro, hitro! Bolj, še bolj!

Glejte me, kako se sankam!
Brez zavore! Brez postanka!

KROP (strokovnjaško): Koli služijo nalogi:
jo usmerjajo po progi!

KLEOPATRA: Sanke, zavihrajte dol!
Hitro, hitro! Bolj, še bolj!

Pa čeprav domač izdelek,
so hitrejši kot – izstrelek!

Že prihajam! Juhu huhu!

KRAMP (Kropu, zadovoljno):
In končala bo – v trebuhu!

(Šum drsenja navzdol se znenada upočasni in potem še ustavi. Nato začne želva naglo drseti po hribu navzgor – ali lestvica od nizkih tonov k visokim.)

KROP (v šoku): Kaaaj?! Kleópatra se vrača!

KRAMP: Mar to kakšna je zvijača?!

KROP: Kot navzgor bi jo poslala
kakšna velikanska frača!

KLEOPATRA (enako začudena nad dogajanjem):
Lej, lej, kje sem obtičala!
(zakliče krokodiloma) Moja ljuba krokodila,
najbrž štart sem zamočila.
Vrnem se in spet poskusim,
pa če noge si obrusim!

(začne lesti spet navkreber, počasi, zelo počasi, s še več sopihanja)

Peš je daleč, peš je strašno
za Kleópatro počasno.

(Krokodila Kramp in Krop odvihrata po hribu navzgor. Že po nekaj korakih se spotakneta čez ovijalke – dramatičen glasbeni poudarek.)

KRAMP: Bum – telebnil sem na gobec.
‘Maš mogoče kakšen robec?’

KROP: Glej, te ovijalke prožne
spremenile so smer vožnje!
Zdaj mi jasno je, zakaj:
delovale so kot frača,
želvo pahnile nazaj!

KRAMP (ga oponaša): “Zdaj mi jasno je, zakaj.”
No, zakaj so tu napete?
Slutim, da je vmes zvijača!
Zapleten je položaj
kakor midva v te špagete!

(se začne besno izmotavati iz klopčiča ovijalk – poudarjeno konfuzna glasba)

KROP: Vse to spravlja me v togoto,
ampak – potrpet’ se spleča,
če nagrada je jedača!
Uporabil bom čeljust
in odstranil to napoto,
preden želva gre na spust!

KRAMP (obljubi): Jaz pri delu ti pomagam,
pa če od gladu omagam!

(Krokodila trgata ovijalke in jih mečeta s proge – vzdih in stokanje od napora.)

KROP: Stran, hudobna ovijalka!

KRAMP: Preden vrne se sankalka!

KRAMP in KROP (pojoč): Krokodila Krop in Kramp
hočeva napolnit’ vamp.

Če bo sreča nama mila,
z juho bova se mastila!

HANS (zase): Daj, ukrepaj, glav'ca Hans,
sicer želva nima šans!

(Hitri opičji koraki. Bobneči zvok kotla, ko se Hans zaleti vanj.)

HANS: Zdaj potrebna bo brzina,
želva leze že na vrh!

Tu pri kotlu je vročina,
a me vendar stresa srh,
kaj bo z želvino usodo,
če štrbunkne v vrelo vodo!

Kaj, če dve primerni dili
bi čez kotel položili?

(Šum premikanja lesenih desk.)

Ju premažem, saj 'mam vosek ...

(Šum potegljajev po deskah.)

skrijem za drevo svoj nosek.

(Šum listja.)

(Šum krokodiljih korakov, ko tečeta v svoje skrivališče za loncem.)

KRAMP in KROP: Krokodila Kramp in Krop
želvi kuhava potop!
Preden vzkliknila bo: Hop!,
že bo juhica tip-top!

(Zvočni preliv: preteklo je nekaj časa. Želva v pripravi na nov sankiški poskus.
Odžene se – šum drsenja navzdol ali lestvica od visokih tonov k nizkim.)

KLEOPATRA (veselo): Glejte vsi, kako se sanki
želva, želva velikanka!
Težka kakor manjši slon
in raketni imam pogon!
Umaknite se! Prihajam!
Hči letečega sem zmaja,
takšnih v Afriki ni dosti!
Tole bo rekord v hitrosti!
Vsak s potí naj se umakne,
da poškodbe kdo ne stakne!

KROP: Tokrat smer je kot ulita!

KRAMP: Torej bova kmalu sita!

KLEOPATRA: Že prihajam! Juhu huhu!

KROP in KRAMP: In končala boš – v trebuhu!

(Šum drsenja – Kleopatra prispe do vznožja pobočja, zdrsne čez povoščene deske na loncu in – šum letenja – odfrči po zraku.)

KLEOPATRA: Že letim kot ptič skoz zrak!

(Glasbeni poudarek: Kleopatra s treskom pristane na krokodilih. Kriki obeh.)

KROP in KRAMP: Naju je povozil vlak?!!!

KROP: Moje noge! Joj in aaaav!
Nič več nisem cel in zdrav!

KRAMP: Hrbet moj! Joj, joj in ah!
Doživel je hud izpah!

KROP: Moja glava! Joj in aaaav!
Gobec moj je ves krvav!
En razmajal se je zob!

KLEOPATRA: Oprostita, Kramp in Krop,
moja ljuba krokodila!
Ampak saj “pozor” sem vpila!

KROP: Če si težka celo tono!

KRAMP: Ti zmečkaš še čredo slonov!

KLEOPATRA: Ah, vi nežni krokodili,
joj, kako se vsak mi smili!

(Kropu) Daj, zmasiram ti nožice
in otrem krvavo lice!

(Krampu) Tebi hrbet bom zravkala!

KRAMP (tuli od bolečin): Joj, boli, boli! Ne, hvala!

HANS: Tu je zdaj trenutek zame,
da iz skrivališča planem.
(Šum listja.)
Se nesreča je zgodila?
Kakšen je potek vse zgodbe?

KRAMP (se cmeravo pritoži): Želva nama povzročila
te telesne je poškodbe!

KLEOPATRA (skesano): Moja krivda je vsa škoda,
ko pa takšna sem neroda!
Res mi je iskreno žal!
Kaj storim naj, da bo prav?

KROP (se hitro znajde): Pridi bliže! ... Še naprej!
In sem v gobec mi poglej!

KLEOPATRA: Eh, ne zdaj, na hrib hitim,
zadnje vožnje si želim.

(Hansu) Hans, po hrbtih, kjer sta ploska,
dobro ju natri, povoskaj!
Pa po repu, nogi, bedru ...

HANS: S čim ju naj?

KLEOPATRA: S tem voskom v vedru.
Je kozmetika, zdravilo,
celi buške krokodilom.

KROP (važno): To poznam. Za kozmonavte.

KRAMP (enako): Vozijo v vesolju avte.

KLEOPATRA (odsopiha):
Peš je daleč, peš je strašno
za Kleopatro počasno ...
(Kleopatrini koraki se oddaljijo. Šum drgnjenja: Hans voska oba krokodila.)

HANS: Z voskanjem sem tik pred koncem:
svetita se bolj kot sonce.

KRAMP (zadovoljno): Ti, šimpanz, si as masaže!

HANS (laskavo): Čudežni učinek maže
je, da v kožnati prevleki
se zrcalita kot v reki.

KROP (nečimrno): Kramp, nečak, zravnaj se malo,
da pogledam v “ogledalo”!

(Pompozen glasbeni efekt kot navadno v reklamah za “bleščeče čisto”.)

HANS: Vaju srečala je sreča:
zdaj prekrasno sta bleščeča!

KRAMP in KROP: Kramp in Krop, dva krokodila,
spet sva zdrava, spet sva čila!

KROP (Hansu): Hvala za masažo, Hans!

KRAMP (Hansu): Za zahvalo te, šimpanz,
dal ne bom v jedilnik – dan’s!

HANS (porogljivo): Oh, zelo velikodušno!

KRAMP (kot v pojasnilo): Danes kuhava jed jušno.

HANS (z zaigranim občudovanjem):
Mojstrom kuhanja je luš’no!
(čez čas zaigrano presenečeno)
A ti, Krop, si slabe volje?!
Čile noge imaš – in zobe.
Je morda še kaj narobe?

KROP (vzdihne): Potrpljenje, pa bo bolje!

HANS: Potrpljenje je vrlina,
ki za vas je prav značilna,
vas – tu mislim krokodile,
do vseh drugih bitij mile!

KRAMP (pritrjevalno): Ja, tako je ...

KROP (pritrjevalno): Ja, tako je ...

HANS (nadaljuje): Slutim, da zato sta mračna,

ker sta kar pošteno – lačna!

KRAMP (jezno): Krop, zaženi vanj poleno!

(Šum letečega polena.)
HANS (zase): Gledam palico letečo ...
A zgrešila je! – Na srečo!
(Dramatičen glasbeni poudarek.)
Urno proč od teh kretenov!
(Hop, Hans odskoči, pograbi vedro – pločevinast šum – in se oddalji.)

HANS (zase): Pahnil ju bom v strašno jezo,
ko povoskam – celo stezo.

KRAMP (mirí Kropa): Ne razburjaj se, stric Krop,
kmalu jed bo za pod zob!
Saj sva vendar sama kriva,
da je želva zdrava, živa.

KROP (prizna): Sva bila premalo zbrana
in se ‘zmuznila je hrana!

KRAMP (spodbudno): Zdaj zastaviva drugače
pa bo lonec poln jedače!

KROP (poveljuje): Ti ostani, lonec pazi,
jaz pa se do hriba splazim
gledat, če je kje ovira,
progo stražit ...

KRAMP: ... do večera!

(nepotrpežljivo) Želva strašno se obira!

KROP (tolažilno): Le potrpi, zobe stisni
in na želvjo juho misli!

KRAMP (obljubi): Potrpel bom, zobe stisnil
in na želvjo juho mislil.

KROP (spodbudno): Dalo moč ti bo in silo,
položaj bo spremenilo!
(Kropovi koraki se oddaljijo, ko odide čuvat progo.)

KRAMP (zase): Kakšna zoprna vročina
vlada pri odprtem loncu –
kot bi pražil se na soncu!
Joj, že tu je opeklina!

(se skuša krotiti) Potrpljenje je vrlina ...
potrpljenje je vrlina ...

KROP (zase): Mrzel piš ob progi vleče,
da z zobmi glasno šklepečem.
Uf, presneti zlobni veter!
Je tu Afrika al' sever?!

(se skuša krotiti) Potrpljenje je vrlina ...
potrpljenje je vrlina ...

KRAMP (zase): Potne srage mi polzijo
in oči se mi solzijo,
z mene teče na vseh koncih.
Glad me le drži pokonci!

KROP (zase): Jaz pa čisto sem premražen
od prepišno stresne straže!
Misel me edino greje
na cel kotel juhe želvje!

KRAMP in KROP (pojeta, da bi vzdržala):
Potrpljenje je vrlina ...
potrpljenje je vrlina ...

(Šum Kleopatrinega sopihanja med plezanjem po skalni stezi.)

KLEOPATRA: Peš je daleč, peš je strašno
za Kleopatro počasno ...

HANS (privoščljivo): Sem povoskal celo stezo.
Rad bi videl njuno jezo.

(Glasbeni efekt: potem ko želva napravi korak navzgor, zdrsne dva navzdol ...)

KROP (Krampu): Vidiš, kaj je s staro mrho?
KRAMP: Mislim, da je tik pod vrhom.

Trudi se na vse pretege,
da bi zlezla v višje lege.
Žal ne gre, glej, zaostaja,
a je trmasta in – vztraja!

KROP: Res se prizadevno trudi,
zamahuje z vsemi udi!

KRAMP: Želva se zares napreza,
ko navkreber vztrajno pleza!

KROP: A drsi ji skalna steza!
Ji srce bo padlo v hlače?

KRAMP: Če pogledam njene krače:
ena ji nazaj uhaja,
zadnja sprednje ne dohaja ...

KROP (upajoč): A ohranja moč značaja
in še vedno vztraja, vztraja ...

KRAMP: Toda bolj ko zamahuje,
kaže – vse manj napreduje!

KROP: Kaj je vzrok, da je vse huje?

KRAMP: Zdi se, kot da pot je spolzka –
tlakovana s kamni ‘z voska.

KROP: Eh, neumnost! Kamni ‘z voska!
Krokodil si, ne pa goska!
Tam pod vrhom Kleopátra
silno s plezanjem se matra!

KRAMP (strmeč gor): Zdrsne ji, a spet se vzpenja –
kakšna volja do življenja!

KROP (v slogu športnega komentatorja, ki trepeče za tekmovalca):
Stežka kamne premaguje
in strmina jo zdeluje,
da že komaj komaj diha!

KRAMP: In glasno, glasno sopiha!
(Šum Kleopatrinega sopihanja. Nato ... zehanja.)

KLEOPATRA (zazeha): Zmučena sem in zaspana –
kje si, postelja postlana?
Kar pogreznem se v blazine,
pa čeprav na sred' strmine!

(s slabo vestjo) Vem, da me občinstvo čaka,
a ne zmorem več koraka!
Zbogom, sanke, tekmovanje!
Zdaj odhajam – v zimsko spanje.

(Hansu) No, adijo, Hans šimpanz!

(Kleopatrino zehanje in smrčanje.)

HANS (zmagoslavno): Pa je padla v spalni trans!

(ji zapoje uspavanko) Le zaspančkaj, Kleopátra!
Spala boš dva letna kvatra!

Vključno z glavo vsa gibala
pod oklepom 'maš zaprta,
varni so vsi tvoji udi!
Mirno boš v zavetju spala,
ven nihče te ne izvrta,
pa naj še tako se trudi!

Le zaspančkaj, Kleopátra!
Mir imaš dva letna kvatra!
Krokodila žrtve druge
bosta si odslej iskala.
Jaz si vsaj lastim zasluge,
da ti nisi jed postala!

(ko odpoje, doda) Pa poglejmo h krokodilom,
kaj dogaja se s kosilom!

(Zvočni preliv v šum brbotanja juhe.)

HANS (krokodiloma): Vsakogar, naj slep je, gluha,
bi privabil tale duha!
Kaj diši tako omamna?

KRAMP: Imava juho ...

KROP: Zelenjavno.

HANS: Bi lahko dobil je malo?
(v opravičilo) V loncu se ne bo poznalo.

(Žvenket krožnika in pribora. Hans glasno in uživaško jé.)

HANS (pohvalno): Juha ta je mojstrovina!

KRAMP (se mu zareče): Pa čeprav brez ž ...

HANS (nedolžno): Česa?

KROP (rešuje položaj): ... vina!
Juha brez dodatka vina!

HANS: Ne pogrešam prav ničesar!
To okusov so – nebesa!

(kakor mimogrede) Želva spi že zimsko spanje.

KRAMP (razočarano): Uf, zaman ves trud ...

KROP (enako potrto): ... in znanje!

KRAMP in KROP: Krokodila Krop in Kramp
rada imela sit bi vamp!
Sprva je namen bil tak,
toda konec je – grenak!

HANS (se pretvarja, da nima pojma, za kaj gre):
Le čemú to – grenek konec?!
Saj še poln je juhe lonec!
Vroča, slastna in nasitna –
meni zdi se imenitna!
Tekne naj še vama dvema ...

KROP: Bi al' ne bi? – je dilema.

KRAMP: Bi al' ne bi, bi al' ne bi ...
Ker si stric, dam prednost tebi.

(Šum nalivanja tekočine v krožnika. Mlaskanje obeh krokodilov, ki kar traja ...)

KRAMP (zapoje): Dvajset juhic! Zdaj je sit
moj grozanski apetit!

KROP (cmokaje): Tale juh'ca iz zelišč –
to trdim brez samohvale –
si zasluži slave blišč
in tri kuharske pokale!

HANS (Kropu): Pri receptu tem ostani –
slaven boš po dobri hrani!

(Nežna glasba: želva Kleopatra tiho poje v sanjah.) (Opomba: možno skrajšati.)

KLEOPATRA: Videla sem športe
te in one sorte,
vsak je umetnija!
Meni najbolj prija,
če si vzamem sanke,
v hipu kilometer
preletim kot veter!
To mi najbolj prija!
Sankanje in sanke –
to je šport za želve,
želve velikanke.

Nisem ptič ne riba,
toda z vrha hriba
blazno hitro šibam,
drsam po strmini,
kot počnó pingvini,
peljem se in skačem,
slalomsko vijugam,
kakor znajo kače.
Sem sankaska zvezda
z afriškega juga
kot nobena druga!

Želva Kleopátra,
res počasna, stara,
skoraj veteranka,
ko na sankah štartam,
ko navzdol se sankam,
v športu nimam para!

Sem sankška zvezda,
športna velikanka,
sankanju bom zvesta,
saj še v sanjah – sankam ...
sanjam ... sanjam ... sankam ...

HANS (spregovori slovesno zaključno besedo):

Od takrat sta krokodila
Krop in Kramp se spremenila,
kot zavel bi veter nov:
Krop postal je kuhar glavni,
Kramp pa pomočnik njegov
v kuhinji – zgolj zelenjavni!

Juh'ce vedno je zadosti,
sam sem mnogokrat med gosti.
Ko z jedjo se – mnjam! – mastimo,
kuharjema pojem slavo.
Želva rešeno ima glavo
in presanjala bo zimo!

KLEOPATRA (med spanjem, čedalje tiše):

Sem sankška zvezda,
športna velikanka,
sankanju bom zvesta,
saj se v sanjah – sankam ...
sanjam ... sanjam ... sankam ...

KONEC